

Thing, vil maaske ogsaa vide, at det ikke er første Gang, det har været bragt paa Omtale dels i Rigsdagen og dels udenfor Rigsdagen, at det var af største Interesse at bidrage, hvad man kunde, til, om ikke ganske ad den samme Vej, som her er foreslaaet, saa dog i lignende Retning at hæve og styrke Realkrediten. — Naar endelig det ærrede 3die Medlem for 7de Kred. (N. P. Hansen) gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til § 1, Nr. 10 c, skal jeg dertil kun bemærke, at jeg tror, det vilde være meget utilraadeligt ganske i Almindelighed at aabne Udgang til Udpantning for alle de Fordringer, der maatte kunne tilkomme Aftægtsberettigede. Det er overhovedet et Grundprincip i Lovforslaget, at man i Reglen ikke, ligesaa lidt som det er flet i den hidtil gjældende Lovgivning, giver Udpantningsret for almindelige privatrettelige, i private Kontrakter begrundede Fordringer, fordi man i disse Tilfælde ikke har den Sikkerhed for Fordringernes Eksistens og deres Størrelse, som synes at maatte være en usværgelig Betingelse for overhovedet at indrømme det extraordinære Retsmiddel, Udpantning; og hvad særlig Fordringer i Aftægtsforhold angaar, tror jeg, at Enhver vil indrømme, at det vilde være betænkeligt at aabne Udgang til Udpantning for dem, fordi Erfaring noksom viser, at Aftægtskontrakter meget ofte ere affattede saaledes, at de aabne Udgang til forskjellig Strid og Tvivl, og fordi der meget ofte vil kunne reises Tvivl ikke blot om, hvorvidt den Afgiftspligtige har ydet, hvad der paahviler ham at yde, men ogsaa om selve Præstationens Omfang og rette Beskaffenhed. Meget ofte ere disse Præstationer jo ogsaa Noget, der skal ydes in natura og ikke i Penge, saa at der ogsaa af den Grund vilde kunne fremkomme forskjellige praktiske Vanskeligheder. — Den sidste Paragraf, § 16, handler om Forholdet til Færøerne. Jeg skal med Hensyn til denne Paragraf kun sige, at det, forinden Lovforslaget blev forelagt, er blevet underkastet en Undersøgelse i Justitsministeriet, hvorvidt det lod sig gjøre at give Loven enten umiddelbart eller med visse Bepælsninger Anvendelse paa Færøerne. Der er imidlertid paa Færøerne ganske særegne Forhold tilstede, netop med Hensyn til Udpantningsvæsenet, som gjøre, at det ikke vil være muligt at lade Loven komme til Anvendelse der i uforandret Skikkelse, og jeg tror fremdeles, at det vil være temmelig indgribende Forandringer i Loven, der vilde være nødvendige, inden den kan blive overført paa Færøerne. Forandringerne vare derhos af den Natur, at jeg i ethvert Tilfælde maatte anse det for rigtig, for-

inden der skrives til at foretage saadanne, at give Færøernes stedlige Repræsentation, Lagtinget, Leilighed til at udtale sig derom, men, hvis det skulde være flet, inden Lovforslaget blev forelagt, vilde det jo have medført en Forsinkelte af Sagen. Det, som navnlig vil give Anledning til praktiske Vanskeligheder, er den særegne Maade, hvorpaa Sysselmændenes Bemyndigelse til at gjøre Udpantning er ordnet paa Færøerne.

N. P. Hansen: Jeg takker den høitagtede Minister for den Erklæring, han har viist mig den Smødekommens at meddele med Hensyn til det af mig omtalte Punkt; men den Tvivl, jeg før nærede med Hensyn til dette Forhold, er jo derved endnu i højere Grad bleven bekræftet. Jeg antager dog, at den høitærede Justitsminister saavel som de Jurister, der nærmest have med denne Sag at gjøre, vilde se sig i Stand til at gjøre Noget i denne Henseende. Naar en saadan Aftægtskontrakt er affattet paa lovformelig Maade, og den er freven saa fyldestgjørende, som Aftægtskontrakter overhovedet lade sig skrive, og naar der fremdeles er givet første Prioritet i den afhændede Eiendom, saa forekommer det mig, at vedkommende Aftægtsberettigede har en saadan Rettsfordring, at den bør kunne fyldestgøres overfor den gjenstridige Uder gennem Udpantning; ellers forstaar jeg ikke, hvorledes Aftægtsnyderen kan siges at nyde fuld Betyggelse for de Rettigheder, som det saaledes oprettede Dokument hjemler ham, thi saa kan den Gjenstridige, som jeg her sigter til, trække Sagen saa længe ud, at vedkommende Berettigede kan dø af Sult, forinden han kommer til sin Ret. Han kan da drage Sagen ud gennem Processorhandlinger og derved forholde den Paagjældende det Allernødvendigste, og jeg antager derfor, at der i det Tilfælde, som jeg har nævnt, at Dokumentet er affattet paa lovbealet Maade, og der er givet Pant i Eiendommen for Aftægten, bør Fordringen ogsaa høre til dem, for hvilke der kan finde Udpantning Sted.

Mellemann: Jeg skal blot med Hensyn til dette sidste Punkt bemærke, at det jo er et andet Spørgsmaal, om der undertiden skulde kunne være Tale om, at den, der nyder Aftægt, skulde være berettiget til i Genhold til Lovforslagets § 15 at fride til Udlæg uden Dom; men at han ellers ikke har nogen Udpantningsret, derom synes der mig ikke at kunne være nogen Tvivl, thi i § 1 Nr. 10 c. nævnes kun Enker efter Dødfødsere i Genhold til Loven af 19de Februar 1861,